

Naar man nu rekvirerer Kul fra England, kan man faa dem til en billigere Pris, end man kan faa dem til ved at udbyde dem i Leverage her. Der er nogle enkelte Portioner, man udbyder i Leverage her, de skulle fordeles i mindre Partier til forskellige Steder, men ellers er man kommen til det Resultat, at man ved den Fremgangsmaade, man nu anvender, kan faa bedre Kul, og saa er man fri for alle Klager over, at man ikke faar de Kulsorter, man virkelig har bestilt og betalt, og som man skal benytte. Det er 3 Sorter Kul, Waleskul, Newcastlekul og Smedekul, vi nu faa leveret fra England. Endvidere medfører denne Ordning den Fordel for Marinen, at man ikke er udsat for, at de hjemlige Kulleverandører, naar der er Udsigt til Strejke, benytte sig deraf til at sætte Prisen op, hvad man har haft Eksempler paa. Desuden har Marinen i Aar haft Fordel deraf, idet vor Agent i England indbetter, saa snart det trækker op til Strejke, og derfor have vi i Aar kunnet forsyne Marinen med den Mængde Kul, vi nødvendigvis skulle benytte i den nærmeste Tid. Men for øvrigt har jeg, som sagt, skriftlig meddelt Finansudvalget de Oplysninger, det har begæret i denne Sag. Jeg har forstaaet det ærede Udvalg saaledes, at det ikke har været Meningen, at der skulde være noget for mig generende i det Spørgsmaal, men at Grunden er den, at man har villet undersøge Forholdet mellem Kulleverancerne til Statsbanerne og Kulleverancerne til Marinen, og denne Sammenligning bliver det altsaa Finansudvalgets Sag at gøre.

Endnu skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger angaaende et Ændringsforslag paa Marinens Budget. Det er sdet, der omtales i Betænkningens Nr. 102, hvor ogsaa den Skrivelse, der ledsager det, er optagen. Den ærede Ordfører (Jerichow) sagde med Rette, at det indeholder et Principspørgsmaal. Det hedder der: „Som ny Post indsættes: 1. Til C. a. Lønninger til Fabriksafdelingen: Af det paa Kontoen til Lønning af 2 Underdirektører opførte Beløb afholdes indtil videre 3,600 Kroner aarlig som Lønning til en overtallig Værftsingeniør“. Anledningen til, at jeg har stillet dette Ændringsforslag, er den, at den tidligere Underdirektør, Rasmussen, er forflyttet til en anden Stilling, og det drejer sig da her om to Ingeniørassistenter, der omtrent staa paa lige Fod, de ere lige gamle, ca. 27 Aar og, saa vidt det skønnes, lige dygtige. Efter at have fuldført deres Uddannelse i Tyskland, blev den ene

af dem, der var Nr. 1, udnævnt til Værftsingeniør, idet denne Plads den Gang var ledig, men nu drejer det sig om den ledige Plads som Underdirektør, og nu ønsker Marineministeriet i et Par Aar at prøve, hvilken af de to Aspiranter til Pladsen der er den dygtigste. De ere jo unge endnu begge to, men jeg har fundet det uforsvarligt at ansætte en Mand ude fra i den ledige Plads, idet jeg ønsker, at de to unge dygtige Mænd maa kappes, for at man kan se, hvem der maatte vise sig mest dygtig og værdig til den ledige Plads. Derfor har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslaget.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Af de Ændringsforslag, jeg har stillet til Tillægsbevillingslovsforslaget, er der kun et, som ikke er tiltraadt af hele Udvalget, idet der til Ændringsforslag Nr. 23, som vedrører Tilskuddet til Hjælpekasserne, af et Mindretal er stillet et Underændringsforslag. Jeg skal ikke komme langt ind paa dette Spørgsmaal, som har været debatteret her, blandt andet ved Finanslovsforslagets tredie Behandling, da det, der kan siges, i Virkeligheden vil være Gentagelser af, hvad der tidligere har været sagt. Jeg skal nøjes med at gøre opmærksom paa, at der ikke hos nogen Kommunalbestyrelse med Rette kan føles nogen Skuffelse over, at de ikke faa $\frac{1}{3}$ af, hvad de have ydet til Hjælpekasserne. Sagen er, at der i 3 Samlinger af Folketinget er blevet vedtaget et særligt Lovforslag, gældende for et Aar, hvorefter Tilskuddet til Kommunerne til delvis Refusion af deres Udgifter til Hjælpekasserne er blevet forhøjet; de 250,000 Kr., der nævnes i Loven, ere blevne forhøjede med 200,000 Kr. Sidste Aar blev dette Lovforslag ikke vedtaget af Landstinget og blev saaledes ikke Lov. Derefter have Kommunalbestyrelserne ikke med Rette kunnet vente at faa mere end de 250,000 Kr., foruden hvad der maatte være sparet fra tidligere Aar. Det have de med nogen Ret kunnet vente, idet Lovens Bestemmelse i saa Henseende tydeligt nok viser, at der foruden de 250,000 Kr. kan medregnes, hvad der maatte være tilbage af Statstilskuddet fra det foregaaende Aar. Men det er ogsaa det eneste, Kommunerne have kunnet vente. De have ikke kunnet vide, hvor meget der blev tilovers. Det har Indenrigsministeriet heller ikke kunnet vide, før Statstilskuddet fra det foregaaende Aar var fordelt. Det har vist sig, at det er 95,000 Kr., der er sparet. Det er slet ikke